

הקנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת מנחות

תוכן עניינים

- א. נטמאו שיריה נשרפו שיריה אבדו שיריה ... כשירה וכמדת רבי יהושע פסולה ... והוא שנטמאו כל שיריה אבל מקצת שיריה לא ... ונטמא והוא הדין לאבוד ושרוף 2
- ב. כל הזבחים שבתורה שנשתייר מהן כזית בשר או כזית חלב זורק את הדם כחצי זית בשר וכחצי זית חלב אינו זורק את הדם ובעולה אפי' כחצי זית בשר וכחצי זית חלב זורק את הדם מפני שכולה כליל.....3
- ג. שלא בכלי שרת פסול.....4
- ד. הקטר חלבים ואברים ועצים ... הקומץ והקטורת והלבונה שהעלן בין ביד בין בכלי בין בימין בין בשמאל כשרין.....5
- ה. כיון שנתנו לשמאל פסלתו מתנתו.....6
- ו. כדם שנשפך מצואר בהמה על הרצפה ואספו שפסול.....6
- ז. הקטיר קומצה פעמים כשרה ... ואפילו פעמי פעמים.....7
- ח. אין קומץ פחות משני זיתים ואין הקטרה פחותה מכזית.....7
- ט. קומץ מאימתי מתיר שירים באכילה ... משתצית בו את האור ברובו.....7
- י. אין לי אלא דברים שדרכן ליקרב בלילה כגון אברים ופדרים שמעלן ומקטירן מבוא השמש ומתעכלין והולכין כל הלילה כולה.....8
- יא. דברים שדרכן ליקרב ביום כגון הקומץ והלבונה והקטרת ומנחת כהנים ומנחת כהן משוח ומנחת נסכים שמעלן ומקטירן מבוא השמש.....9
- יב. קטרת שפקעה מעל גבי המזבח אפילו קרטין שבה אין מחזירין אותן.....9
- יג. עיכולי עולה אתה מחזיר.....9
- יד. קומץ שסידרו וסידר עליו את המערכה מהו דרך הקטרה בכך או אין דרך הקטרה בכך ... אברין שסידרן וסידר עליהן את המערכה מהו ... אברין שסידרן בצידי המערכה מהו ... תיקו.....10

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכתא למשיחא בדרף היומי

מסכת מנחות

דף כו.

**א. נטמאו שיריה נשרפו שיריה אבדו שיריה ... כשירה
וכמדת רבי יהושע פסולה ... והוא שנטמאו כל שיריה
אבל מקצת שיריה לא ... ונטמא והוא הדין לאבוד ושרוף**

כבר התבאר במסכת יומא דף מו: ולעיל דף ה: פ. שאם קמין את המנחה¹ ואחר כך נטמאו שיריה כולן או יצאו הויץ לעזרה, או שנפסל שנגע בטבול יום, או נשרפו או אבדו² לא יקטיר הקומין ואם הקטיר הורצה, וי"א³ שאם נשרפו שירי מנחה או אבדו בין קמיצה להקטרה אף בדיעבד לא הורצה, בהקטרה.

אולם השירים אסורים באכילה בין בטומאה בין בפסול בין באבידה כמו שיתבאר להלן.

ובמנחת ציבור⁴ אם נטמאו השירים או נפסלו לאחר קמיצה, אפילו בפסול יוצא, מותר להקטיר את הקומין לכתחילה. אך אם נשרף או נאבד, אין להקטיר ודינה כיחיד.

¹ רמב"ם הלכות פסולי המוקדשין פרק יא הלכה ב

² לח"מ שם בדעת הרמב"ם שהקשה שפשטות הגמ' במנחות ופסחים עה שדין מנחות כדין הזבחים ובי זבחים פסק דאם לא נשאר כלל מהבשר או מהאימורין אם זרק לא הורצה ויישב שהרמב"ם ס"ל בר' יוסי שם בסוגיא. וכן האריך בפ"א שם הלכה לד' בדעת הרמב"ם, ועיי"ש בהר המוריה ובמרכבה"מ. ועיין ערוך השולחן העתיד הלכות פסולי המוקדשין סימן קמב סעיף כג – כד שתי' דכיון דבמנחה דרשינן מן המנחה שהיתה כבר ממילא אף על פי שעתה לא נשתייר ממנה כלל, משא"כ בזבחים כתיב: ועשית עולותיך הבשר והדם אם אין בשר אין דם ע"ש, ורק בלכתחלה למידין מזבחים. ועוד י"ל דכיון דהשירים אסורים באכילה א"כ אין עליהם שם שירים כשירים ועכ"ז מקטיר הקומין עליהן לכתחלה, א"כ גם כשלא נשתייר כלל, נהי דלכתחלה אין להקטיר כמו בזבחים מ"מ בדיעבד וודאי הורצה, דאיזה נ"מ יש בין נשתייר ללא נשתייר אחרי שאסורין באכילה והוי כמי שאינם לעניין דיעבד.

³ לקומי הלכות פסחים יב: בתורת הקדשים א. שדין המנחות כדין הזבחים דאם לא נשאר כלל מהבשר או מהאימורין אם זרק לא הורצה וה"ה במנחה. ועיין הר המוריה כאן שכתב "דהא דכתב רבינו אם הקטיר הורצה לא קאי זה על אבוד ושרוף"
⁴ תורת הקדשים שם

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכתא למשיחא בדרף היומי

מסכת מנחות

וכבר התבאר לעיל דף ת. ט. שאם נשאר מעט מן השירים בכשרותן, יקטיר הקומץ ואותן השירים שנשארו אסורין באכילה.⁵

ב. כל הזבחים שכתורה שנשתייר מהן כזית בשר או כזית חלב זורק את הדם כחצי זית בשר וכחצי זית חלב אינו זורק את הדם ובעולה אפי' כחצי זית בשר וכחצי זית חלב זורק את הדם מפני שכולה כליל

כבר התבאר במסכת פסחים דף עז: שכל הזבחים של יחיד⁶, בין שנטמא בשר והחלב קיים בין שנטמא חלב והבשר קיים, זורק את הדם, נטמא שניהן לא יזרוק, ואם זרק הורצה, שהציץ מרצה על הטומאה, וכן אימורין או איברי עולה שנטמאו והקטירן, הציץ מרצה, וכל קרבנות הצבור שנטמא הבשר והחלב כולו הרי זה זורק את הדם שטומאה דחוייה בציבור.

נפסל⁷ הבשר קודם זריקה, או שיצא חוץ לעזרה לא יזרוק הדם, ואם זרק הורצה⁸.

וכבר התבאר במסכת פסחים דף עח: ודרף עט. שאם חסרה⁹ מאברי בהמת קרבן או בשרה אחר קבלה קודם זריקה, אפילו אבד הבשר קודם זריקת הדם או נשרף, אם נשתייר כזית מן הבשר או כזית מן האימורין זורק את הדם, ואם לאו אינו זורק.

ובעולה אפילו כחצי זית מן הבשר וחצי זית מן האימורין, מפני שכולה לאשים. נשאר פחות מכזית לא יזרוק, ואם זרק לא הורצה. שאין הציץ מרצה

⁵ וכשם שנאסר לעיל בלחם הפנים אחר שהסיר הלחם שנפרסה, הלחם פסול, ומקטיר עליו את הביזיכין. תוד"ה אותן שירים

⁶ רמב"ם הלכות פסולי המוקדשין פרק א הלכה לד

⁷ רמב"ם הלכות פסולי המוקדשין פרק א הלכה לא

⁸ ואע"ג דציץ מרצה על הטומאה, אבל הכא אין הציץ מרצה על היוצא, כבר הקשו התוס' ז"ל בן בפי כל שעה (דרף ל"ד) ותירצו דר' יהושע סבר דזריקה מועלת ליוצא כר"ע להוציאו מידי מעילה וכ"ש להרצאה ועיין שם וגם רש"י ז"ל עמד על זה שם. לחם משנה

⁹ רמב"ם הלכות פסולי המוקדשין פרק א הלכה ל – לא

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

התנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת מנחות

אלא כשישנו לבשר בעולם אך לא כשאינו קיים¹⁰. ואין חילוק בזה בין ציבור ליחיד¹¹.

ג. שלא בכלי שרת פסול

כבר התבאר במסכת זבחים דף יא. סדר הבאת¹² המנחה כיצד, מביא אדם סולת מתוך ביתו בקלתות של כסף או של זהב או של שאר מיני מתכות, כלי שהוא ראוי לכלי שרת, להוציא של עץ שאינו ראוי לכלי שרת¹³, ואם היתה מנחת הסלת נותנה לכלי שרת ומקדשה בכלי שרת, ואם היתה מן המנחות הנאפות אופה אותה שם במקדש, ופותת, ונותן הפתיתין לכלי שרת ונותן עליה שמנה ולבונתה ומוליכה אצל כהן, והכהן¹⁴ מוליכה אצל המזבח ומגישה במערב בקרן דרומית מערבית כנגד חודה של קרן ודיו, ואינו צריך שהמנחה עצמה תגע במזבח¹⁵.

ומסלק את כל לבונתה לצד אחד וקומץ ממקום שנתרבה שמנה שנאמר (ויקרא ב פסוק ב) מִסְלָתָהּ וּמִשְׁמָנָהּ, ונותן הקומץ לכלי שרת ומקדשו בכלי שרת, וקומץ שחלקו בשני כלים אינו קדוש, וחוזר ומקדשו. ומלקט את כל לבונתה ונותנה על הקומץ שבכלי¹⁶ ומעלהו על המזבח ומולחו, ונותנו על גבי האשים בכלי שרת, ואם מנחת כהנים היא אינו קומץ אלא נותן מלח על כלה ומשליך הכל על גבי האשים.

¹⁰ הר המוריה שם

¹¹ לקוטי הלכות יב. בזבח תודה ד"ה ואין חילוק

¹² רמב"ם הלכות מעשה הקרבנות פרק יג הלכה יב

¹³ כסף משנה שם

¹⁴ ואינו כשר אלא ככהן כמבואר ברמב"ם הלכות פסולי המוקדשין פרק א הלכה כב

¹⁵ כסף משנה מעה"ק שם.

¹⁶ דין זה הוא פשוט כמרא דבתחלה נותן הלבונה ע"ג הקומץ שבכלי ואח"כ מקטיר שניהם יחד וראיתי לרש"י בריש הקומץ זוטא שכתב עלה דההיא דלקט לבונה בזר פסולה דלאחר הקטרת הקומץ היה מלקט הלבונה מעל הסלת ומקטירו ע"כ. נראה דס"ל שלא היתה ההקטרה בבת אחת אלא בזה אחר זה והוא תימה בעיני ובפ"ו צו כתב רש"י שמלקט הלבונה לאחר קמיצה ומקטירו הרי שהליקוט הוא לאחר קמיצה לא לאחר הקטרה וצ"ע. משנה למלך שם

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הקנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת מנחות

היתה המנחה¹⁷ שלא בכלי שרת, או שהיתה קומצה שלא בכלי שרת, או שהעלהו למזבח שלא בכלי שרת¹⁸, או שבללה בשמנה חוץ לעזרה¹⁹, פסולה עד שתהיה בלילתה בפנים.

ד. הקטר חלבים ואברים ועצים... הקומץ והקטורת והלבונה שהעלו בין ביד בין בכלי בין בימין בין בשמאל כשרין

האימורין ואיברי העולות²⁰, והעצים²¹ והלבונה ומנחות הנשרפות, אחר שנתקדשו בכלי שרת, אם זרק אחד מכל אלו על גבי האשים בין ביד בין בכלי בין בימין בין בשמאל הרי אלו כשרים. וי"א²² שבקומץ המנחה על אף

¹⁷ רמב"ם הלכות פסולי המוקדשין פרק יא הלכה ו

¹⁸ תימא רבה, שהוא בעצמו פסק לעיל ספ"ב דקומץ שזרק על גבי האשים בין ביד בין בכלי בין בימין בין בשמאל כשר ע"ש, וזהו פלוגתת הבריות במנחות שם ואיך פסק כאן בברייתא האחרת. ואין לומר דההעלאה צריך בכלי שרת והזריקה לאישים שלא בכלי שרת, דאינו כן דהכי תניא שם: הקומץ וכו' שהעלו בין ביד בין בכלי וכו' כשרין, ובאיך ברייתא תניא: קומץ מעון כלי שרת כיצד קומצו וכו' ומעלו ומקטירו בכלי שרת, ותניא שם מקודם דאם העלה שלא בכלי שרת פסול, ופסק כאן בברייתא זו ולעיל פסק בברייתא שם דקומץ שהעלה בין ביד בין בכלי וכו' כשר והיכי מזכי שטרא לבי תרי, וצע"ג. (והכי"מ הביא כאן ברייתא הפוסלת ולעיל הביא הברייתא המכשרת, וגם הלח"מ שהאריך שם לא הרגיש בסתירה זו). ערוך השולחן העתיד הלכות פסולי המוקדשין סימן קמא סעיף יח

¹⁹ אף על גב דבללה זר כשירה כמו שיתבאר, מ"מ פנים מיהא בעי כיון דעשייתה בכלי שרת (גמ' ט, א), וכל זה מבואר בגמ' שם (כו, א). שם

²⁰ רמב"ם הלכות פסולי המוקדשין פרק ב הלכה כד

²¹ ברמב"ם לפנינו הגירסא והקמצים ועיי"ש בלח"מ שהקשה מהא דהביאו שם ברייתא דאמרה וחכ"א קומץ מעון כלי שרת כיצד קמצו מכלי שרת וכו' ומשמע מברייתא זו דלרבנן בעינן הקטרה ג"כ מכ"ש וא"כ קשה על רבינו ז"ל שכתב שאם העלהו ביד כשר וכ"ת דרבנן לא קאמרי אלא לכתחילה אבל רבינו ז"ל כתב דבדיעבד כשר קשה דמנא ליה לרבינו ז"ל כך ועוד דא"כ מאי פריך בגמרא לר' יהודה בריה דרבי חייה מברייתא דהקטר חלבים ואיברים וכו' שהעלו ביד נימא דברייתא אתיא כרבנן אבל לר"ש בעינן ימין דוקא. ועיין תמוה מאוד למעיין, ובוא"ש הקשה מהא שאיתא פי"א ה"ז דהעלי' שלא בכלי שרת פסולה, כמובא לעיל, וכן הקשה בהר המוריה כאן וכתב לכן ג"ל ברור דט"ם הוא וצ"ל והעצים וכמו שהוא בברייתא שם ובתוספתא ודלג הקומץ וכתב במקומה מנחות הנשרפות וכמו שהוא בתוספתא דזבחים שם וזה שכתב רבינו לעיל פי"ג מהל' מעשה הקרבנות ה"ב וז"ל ונותנו ע"ג האישים מכלי שרת עכ"ל ובדווקא כ"כ והא דאיתא בסוטה מ"ז א' בכלי שרת מקטיר ליה אלא אימא מעלהו בכלי שרת להקטירו ה"פ מדנקט ומעלהו ומקטירו בכלי שרת דמשמע שנותנו ע"ג האישים עם הכלי שרת ביחד וגם הכלי נותן בתוך האש ומשני לא אלא ה"ק דמעלהו ע"ג המזבח עם הכלי שרת ונותן מתוך הכלי ע"ג האש ואחר כל הדברים הללו תראה שאין מקום למש"כ הלח"מ כאן ובמחכ"ת אשתמיט מיניה מש"כ רבינו לקמן בפרק י"א גם דבריו בפ"ז מהל' מעשה הקרבנות ה"א שהבין מש"כ שם בפ"י ה"ב לאו לעכובא הוא יעו"ש ודבריו לא יתכנו יעו"ש היטב.

²² כ"כ במרכה"מ שם דעל העלאה ע"ג המזבח קפדינן אבל לא קפדינן על ההקטרה דהיינו זריקה ע"ג האש כדאמרינן פ"ד דסוטה אטו במגס מקטיר ליה וכן פשמות לשון הברייתא דלא פלגינהו אלא לתלת בבי ולא

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הקנתא למשיחא בדרף היומי

מסכת מנחות

שהתבאר לעיל שצריך להעלותו על המזבח בכלי שרת ואם לאו פסול אולם
בדיעבד אם זרקו על האש בידו אחר שהעלאהו בכלי שרת כשר.

דף כו:

ה. כיון שנתנו לשמאל פסלתו מתנתו

קמין הכשר ונתן לפסול²³, קמין בימינו ונתן לשמאלו ואחר כך נתנו לכלי,
קמין מבלי קודש ונתן לכלי חול פסל, ואין לו תקנה²⁴.

ו. כדם שנשפך מצואר בהמה על הרצפה ואספו שפסול

כבר התבאר במסכת יומא דף מח: שדם שחיטת הקרבנות שקיבלו בכלי
כדינו²⁵, ונשפך מן הכלי על הרצפה ואספו כשר, אבל צריך שיחזיר הכלי
למקום השפיכה ויוליך ברגל, שמן הסתם נתפשט הדם כשנשפך לצד
המזבח ואם כן חלקו לא היתה בו הולכה ברגל²⁶.

אבל אם נשפך מצואר הבהמה על הרצפה, ואספו ונתנו לכלי השרת נפסל
הזבח.

כתב והעלו שלא בכלי שרת והקטירו שלא בכלי שרת בד' בבי אלא ודאי דמשום העלאה מיפסל ולא משום
הקטרה גרידא מיהו למצוה אף הקטרה בעינן בכלי שרת. וכ"כ בארץ יהודה

²³ רמב"ם הלכות פסולי המוקדשין פרק יא הלכה ב

²⁴ וא"ת אמאי לא תנא רבינו בהו תקנתא כדתנן במתני' שכתבתי בסמוך לענין קבלת דם. וי"ל משום דאיתא
בתוספתא דמנחות פ"ה קמין הכשר ונתן לפסול יחזיר לכשר וכו' קמין בימינו ונתן לשמאלו יחזיר לימינו וכו'
בכלי קדש ונתן לכלי חול יחזיר לכלי קדש וכו' דברי ר' אלעזר ור"ש וחכ"א קמין הכשר ונתן לפסול פסלתו
מתנתו קמין בכלי קדש ונתן לכלי חול פסלתו מתנתו קמין בימינו ונתן לשמאלו פסלתו מתנתו וידוע דהלכה
כחכמים. ואם תאמר ולחכמים מאי שנא קמיצה מדם וי"ל דבפרק הקומין רבה (דף כ"ו:) מייתי מאי דתני בהאי
תוספתא וחכ"א כיון שנתנו לשמאל פסלתו מתנתו וקאמר עלה בגמ' מ"ט משום דבעי לקדושי בכלי וכיון
שנתן לשמאל נעשה כדם שנשפך מצואר בהמה על הרצפה ואספו שפסול. ופירש רש"י פסלתו מתנתו (מה
שנתן בשמאלו) ושוב אין לו תקנה בחזרה מאי טעמא משום דבעי לקדושי בכלי וכו' ואספו שפוסל עוד
להקדושו בכלי דאי לא הוי עוד הא קומין קידוש בלי לא הוה מיפסל דהוה כדם שנשפך מן הכלי על הרצפה
שכשר אבל מאחר דבעי בלי ליה תקנתא בחזרה כדפרישית דהוה ליה כנשפך על הרצפה מן הצואר
שפסול דנפקא לן מולקח מדם הפר דם מהפר יקבלנו וקידוש קומין במקום קבלת דם ושמאל בלא כלי הרי
היא כרצפה עכ"ל. כס"מ שם

²⁵ רמב"ם הלכות פסולי המוקדשין פרק א הלכה כה

²⁶ תורת הקדשים דף כ: אות ג

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | וובטלי 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכתא למשיחא בדרף היומי

מסכת מנחות

ז. הקטיר קומצה פעמים כשרה ... ואפילו פעמי פעמים

מנחה שקמצה²⁷ פעמים כשירה אפילו פעמים רבות, וכן מנחה²⁸ שהקטיר קומצה פעמים כשירה אפילו פעמים רבות²⁹, והוא שיקטיר כזית בבת אחת, שאין הקטרה פחותה מכזית.

ח. אין קומץ פחות משני זיתים ואין הקטרה פחותה מכזית

אין קומץ³⁰ פחות מכשני זיתים, ואם אין ידו מחזיק שני זיתים, י"א³¹ שאינו קומץ, וי"א שפסול לעבודה³², ומקצת הקומץ מעכב את כולו, ואין הקטרה פחותה מכזית.

ט. קומץ מאימתי מתיר שירים באכילה ... משתצית בו את האור ברובו

כבר התבאר במסכת סוטה דף יד: ודף טו. שכל המנחות³³ הקריבות לגבי המזבח נקמצות ומקטיר הקומץ כולו על גבי המזבח והשאר נאכל לכהנים ומאימתי יותרו השירים באכילה משיצית האור ברוב הקומץ³⁴.

²⁷ רמב"ם הלכות פסולי המוקדשין פרק יא הלכה טו

²⁸ גירסת המל"מ שם

²⁹ דלרבינו ה"פ ריב"ל סבר אין קומץ פחות משני זיתים ומשום הכי קתני מתני' הקטיר קומצה פעמים כלומר שהקטיר בכל פעם חצי קומץ דהיינו כזית כשירה אבל אם הקטיר קומצה בפעמי פעמים דהיינו שיקטיר בכל פעם פחות מכזית פסולה דאין הקטרה פחותה מכזית ולפי זה אם היה הקומץ גדול שיש בו כמה זיתים אפי' הקטירו בכמה פעמים כשירה והוא שלא יהא בכל קומץ פחות מכזית.

³⁰ רמב"ם הלכות מעשה הקרבנות פרק יג הלכה יד, ופסולי המוקדשין שם

³¹ מנחת חינוך פרשת ויקרא מצוה קמז

³² עיין בירושלמי רפ"ב דיומא דר' יצחק בר רבי אלעזר שאל מעתה כהן שאין ידו מחזקת כשני זיתים פסול מן העבודה, ולכאורה נראה דפסול לכל העבודות כיון שאינו ראוי לקמיצה ולא ראיתי לרבינו שהזכיר דין זה ולומר דכונת הירושלמי היא דפסול לקמיצה מלבד שפשט ההלכה אינו מורה כן עוד קשה דמלתא דפשיטא היא כיון דק"ל דאין קמיצה פחות משני זיתים. מל"מ שם

³³ רמב"ם שם הלכה ט יג

³⁴ ירושלמי יומא פ"ב (ה"א) הובא במשל"מ, מה ברובו, ברובו של קומץ או ברוב כל פרידא ופרידא כו' אתא חזקיה כו' בשם ר' יוחנן ברוב כל פרידא ופרידא, ומלשון רבינו ברוב הקומץ משמע ברובו אף על גב דלא משלה האור ברוב כל פרידא ופרידא, וזה נגד הירושלמי. והנראה דמפרק ב"ש (זבחים דף מ"ג ע"א) מוכח דברוב הקומץ, ולא בעינן שיהא משלה האור בכל פרידא ופרידא, כן להתיר דבעי שיוצת האור ברובו סני

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | וובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הקנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת מנחות

י. אין לי אלא דברים שדרכן ליקרב בלילה כגון אברים ופדרים שמעלן ומקטירן מבוא השמש ומתעכלין והולכין כל הלילה כולה

כל שקרבו מתיריו³⁵ ביום מעלין אותו על המזבח כל הלילה, כיצד:

זבחים שנזרק דמם ביום מקטירין אימוריהן בלילה עד שיעלה עמוד השחר, וכן איברי העולות מקטירין אותן בלילה עד שיעלה עמוד השחר, וכדי להרחיק מן הפשיעה אמרו חכמים שאין מקטירין האימורין ואיברי העולה אלא עד הצות הלילה³⁶. וי"א³⁷ שלא עשו כמים הרחקה בזה ומקטירין עד עלות השחר.

ואף על פי שמותר³⁸ להקטיר אימורין ואיברים בלילה אין מאחרין אותן לדעת, אלא משתדלין להקטיר הכל ביום, חביבה מצוה בשעתה שהרי הקטר אימורין ואיברים אף על פי שכשרים בלילה דוחין את השבת בזמנן ואין מאחרין אותן למוצאי שבת.

ברוב הקומץ, אף על גב דלא הוצת האור ברוב כל פרידא ופרידא, דכחד אבר דמי, ולכן לא זכר רבינו דברי הירושלמי. אור שמח שם.

³⁵ רמב"ם הלכות מעשה הקרבנות פרק ד הלכה ב

³⁶ ואין להקשות דאנן קי"ל דאין שבות במקדש מטעם דכהנים זריזין הם וכיון שכן למה גזרו כאן עד הצות ותו לא מחשש פן יבואו לידי נותר ולא מצאתי להמפרשים שנתעוררו בזה ואולי דלילה שאני שיש לחוש לאונס שינה ובפרט בחצי אחרון. מעשה רקח שם.

³⁷ רש"י ברכות ב. וכן בר"ב שם ובאמת דחוק טובא לאמר דהמשנה נקטה לחנם הקטר חלבים ואימורים, והנראה דלרש"י דחקו מה דתניא ומייתי לה ריש פסחים (ב' ע"ב) היה עומד ומקריב ע"ג המזבח לאורה טעון קידוש ידים ורגלים, ופשטא משמע אף בהנך דלא עלו למזבח מקריבין כל הלילה, לכן פירש דיש נפק"מ בין חלבים לאימורים, דחוינן דלענין אכילה בנאכלין ליום ולילה גזרו רבנן דלא ליתאכיל רק עד הצות, ובנאכלין לשני ימים לא גזרו חכמים, וכבר פירשו בתוס' (זבחים נ"ז ע"ב ד"ה להרחיק) משום דביום ניכר שקיעת החמה, ועוד דליכא אונס שינה. או"ש שם עיי"ש

³⁸ שם הלכה ג

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכתא למשיחא בדרף היומי

מסכת מנחות

יא. דברים שדרכן ליקרב ביום כגון הקומץ והלבונה והקטרת ומנחת כהנים ומנחת כהן משוח ומנחת נסכים שמעלן ומקטירן מבוא השמש

כל דבר³⁹ שאינו קרב אלא ביום, כגון הקומץ והלבונה והקטרת ומנחות הנשרפות היינו מנחת כהנים ומנחת כהן משיח ומנחת נסכים⁴⁰, מותר להקריבן עם מבוא השמש, למרות שאין שהות שתצית האש ברובו, קודם שקיעה⁴¹ והם מתאכלין והולכין כל הלילה כאיברי עולה.

הנסכים הבאים⁴² עם הזבח אין קריבין אלא ביום שנאמר ולנסכים ולשלמיכם, מקיש נסכים לשלמים מה שלמים ביום אף נסכים ביום, אבל הנסכים הבאים בפני עצמן מתקדשין בלילה וקריבין בלילה, לפיכך אם נזדמנו לו נסכים הבאים בפני עצמן מקדישין ומקריבין בלילה ועלות השחר פוסלת בהן כאיברי העולות.

יב. קטרת שפקעה מעל גבי המזבח אפילו קרטין שבה אין מחזירין אותן

בבר התבאר במסכת זבחים דף פג: שקטרת⁴³ שפקעה מעל המזבח אפילו קרטין שבה אין מחזירין אותן.

יג. עיכולי עולה אתה מחזיר

³⁹ שם הלכה ד

⁴⁰ הר המוריה שם

⁴¹ או"ש שם

⁴² שם הלכה ה

⁴³ רמב"ם הלכות תמידין ומוספין פרק ג הלכה ב

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

התנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת מנחות

עוד התבאר שם ובמסכת יומא דף כ. שאיברי העולה⁴⁴ שפקעו מעל המזבח אם יש בהן ממש אפילו פקעו אחר הצות הלילה יחזיר⁴⁵, שנאמר (ויקרא ו פסוק ב) על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הפקר. ואם אין בהם ממש אפילו פקעו קודם הצות לא יחזיר.

נתחרך הבשר ויבש עליהן כעין ופקעו קודם הצות יחזיר, אחר הצות לא יחזיר. אבל אם ירצה רשאי להחזיר, אולם אם נעשה אפר אסור להחזיר על המזבח שאין זה דרך כבוד⁴⁶.

איברי⁴⁷ העולה שפקעו מעל המזבח קודם הצות הלילה מועלין בהן, לאחר הצות אין מועלין בהן, אף על פי שפקעו קודם הצות כיון שהגיע הצות הלילה, נעשו כל האיברים כמי שנתאכלו ונעשו אפר.

**יד. קומץ שסידרו וסידר עלין את המערכה מהו דרך הקטרה
בכך או אין דרך הקטרה בכך ... אברין שסידרו וסידר
עליהן את המערכה מהו ... אברין שסידרו בצידי המערכה
מהו ... תיקו**

איברים שסידרו⁴⁸ וכן קומץ שסידרו וסידר העצים של מערכה למעלה מהם, או שסידרו מצדי העצים, הרי זה ספק אם דרך הקטרה בכך או אין דרך הקטרה בכך⁴⁹, לפיכך לא יעשה כן לכתחלה, ואם עשה הורצה.

⁴⁴ רמב"ם שם הלכה ג

⁴⁵ עיין הר המוריה

⁴⁶ ערוך השולחן העתיד הלכות מעשה הקרבנות סימן עד סעיף יב

⁴⁷ רמב"ם הלכות מעילה פרק ב הלכה יב על פי הגהת מעשה רקח והר המוריה שם, ולעצמות דין אחר שאפי' פקעו קודם הצות אין מחזירין ואין מועלין.

⁴⁸ רמב"ם הלכות פסולי המוקדשין פרק ב הלכה כו

⁴⁹ קצת קשה דבפרק הקומץ (דף כ"ז) בעי שם תלתא בעיי חד בקומץ ותרי באיברים ושעמא דבעיא דקומץ הוי משום ידיעת אי דרך הקטרה בכך או לא אבל שעמא דאינך תרי בעיי משום דכתיב על העצים מי אמרינן דוקא על העצים או דלמא אפילו תחת העצים משום דבקרא כתיב על המזבח וכן טעם בעיא שניה משום דעל העצים הוי סמוך או דילמא על ממש דומיא דעל המזבח וא"כ קשה על רבינו ז"ל דנתן טעם אחד לכולן ספק אם דרך הקטרה וכו' ואין זה אלא טעם לבעיא דקומץ לבד. לח"מ שם. ולענין גברא חזינא וכו' דהא סוף כל סוף הספק הוא אם דרך הקטרה שאמרה תורה בכך או לא דהא לשון הקטרה כתוב גם בהעלאת האיברים

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | וובטלי' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

התנחלה למשיחא בדרה היומי

מסנת מנחות

וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים וכו' וקרבו וברעיו ירחין במים והקטיר הכהן את הכל המזבחה וכו' הרי דלכל דבר העולה על המזבח קרי ליה הקטרה ובגמרא נסתפקו על כל אחד מטעמו דהוה ס"ד וכו' אך לפי האמת עיקר הספק נופל באם דרך הקטרה בכך או לא. מעשה רקח שם ובעין זה במרכה"מ שם.

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרה היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

